

skal ikke lægge Automobileer eller Automobilister Hindringer i Vejen, de skal have Lov at færdes paa Vejene, men det maa kræves, at det sker paa en saadan Maade, at ogsaa andre kan færdes paa Vejene uden at risikere Livet.

Jeg vil endvidere gerne fremsætte en Udtalelse angaaende Spørgsmaalet om Tjenestemændenes Konjunkturtillæg. Jeg ved, det har vakt almindelig Tilfredshed og Glæde blandt Tjenestemændene, at Statsministeren ved Fremlæggelsen af Finansloven i Aar ikke kom med nogen Udtalelse om, at Konjunkturtillæget skulde nedsættes, og det er mig bekendt, at det af Tjenestemændene opfattes saaledes, at de vil faa Lov til i den kommende Tid at beholde dette Tillæg. Efter at Ordføreren for det konservative Folkeparti, Hr. Pürschel, havde talt, havde Tjenestemændene endnu mere Grund til at faa den Opfattelse, at der ikke vil blive rørt ved Konjunkturtillæget, idet det ærede Medlem Hr. Pürschel udtalte sig om, at det ikke burde nedsættes. Og da det ærede Medlem i alt Fald efter de Konservatives Opfattelse har en overordentlig stor Indflydelse paa denne Regering og ogsaa paa Statsministeren, havde Tjenestemændene dobbelt Grund til at tro, at der ikke vilde blive rørt ved Tillæget. Ganske vist stod det ærede Medlems Udtalelser i nogen Modstrid med den Opfattelse, der blev gjort gældende fra det konservative Folkeparti i Fjor, thi den Gang var man fuldstændig enig med baade Regeringen, Venstre og de Radikale om, at Konjunkturtillæget burde nedsættes med $\frac{1}{3}$, noget, der ikke fandt almindelig Paa-skønnelse blandt Tjenestemændene. Hvis nu kun det ærede Medlem Hr. Pürschel havde udtalt sig om denne Sag, kunde Tjenestemændene for Fremtiden have levet i Ro og glad Tilfredshed ved Tanken om, at der ikke vilde ske nogen Forandring, men da Venstres Finanslovsordfører, det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, fik Ordet, henstillede han meget alvorligt at overveje, om man ikke burde nedsætte Konjunkturtillæget, og da det ærede Medlem Hr. Pinstrup i Aftes fik Ordet, lød der meget stærke Krav om, at det burde nedsættes eller helt stryges; thi her var et Omraade, hvor man kunde spare 30 Mill. Kr. om Aaret, hvis dette Tillæg helt blev strøget. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup talte om den grønne Gren, hvorpaa Tjenestemændene sad, og var for saa vidt delvis enig med det ærede Medlem Hr. Pürschel, der mente, at de lavest lønnede Tjenestemænd i og for sig havde det godt, men at derimod de, der var vanskeligt stillet, var

de højest lønnede Tjenestemænd. Jeg deler ikke den Opfattelse, det ærede Medlem Hr. Pinstrup har gjort sig til Talsmand for. Det maa erkendes, at Tjenestemændene i Forhold til de private Arbejdere er sikret imod Arbejdsløshed; fuldstændig sikret er de dog ikke, thi det hænder nu og da, at man foretager Besparelser, hvorved store Kredse af Tjenestemænd afskediges, men i Almindelighed maa det erkendes, at i den Henseende er de bedre stillet end private Arbejdere. Derimod er deres Livsforhold ikke bedre. De Lønninger, Staten nu byder de lavest lønnede Tjenestemænd og Tjenestemændene paa Melleminde-tægter, er af den Størrelse, at man ingeni-lunde kan sige, at de sidder paa den grønne Gren; mange af dem kæmper en fortvivlet Kamp for at kunne klare sig økonomisk igennem, og ifald Konjunkturtillæget skulde ophæves, vilde det i Virkeligheden betyde, at en stor Del af Tjenestemændene ikke alene vil komme i vanskelige Forhold, men vilde komme til at leve i en Nødtilstand. Jeg mener derfor, det vil være tilstrækkeligt, hvis Dyrtidstillæget nedsættes. Det viser sig, at der for Tiden ikke er store Svingninger i Priserne, og derfor kan der ikke blive Tale om store Nedsættelser af Dyrtidstillæget, men hvis der kommer en Nedsættelse der, mener jeg, det burde være tilstrækkeligt, og at man ikke bør røre ved Konjunkturtillæget. Jeg mener, at Tjenestemændene fremdeles har Ret til at haabe paa, at de maa beholde dette Tillæg, de maa fremdeles kunne gaa ud fra, at naar den højtærede Statsminister ved Fremlæggelsen af Finanslovsforslaget i Aar ikke nævnte noget om, at her kunde der indvindes Besparelser for Staten, er det Regeringens Hensigt at lade de gældende Konjunkturtillæg bestaa i alt Fald i det kommende Aar, saa at der ikke røres ved dem.

Endnu har jeg en Bemærkning at gøre til den højtærede Indenrigsminister — som desværre nu er forsvundet — angaaende Loven om Hjælp til Enkers Børn. I Vinteren 1920 gennemførte man her i Tinget et nyt Lovforslag, hvorefter Understøttelserne til Enkers Børn skulde forbedres betydeligt. Landstinget vilde imidlertid ikke gennemføre Forslaget, fordi det bød betydeligt større Understøttelser, satte Indtægts- og Formuegrænserne betydeligt op, saa at et større Antal Enker kunde komme ind derunder, ligesom Enkemænd ogsaa kunde nyde godt af Loven, for saa vidt som de havde uforsørgede Børn; i Stedet for gennemførte man en midlertidig Forhøjelse af de gældende Satser. Naar vi i